

Aalsmeer, alsmar meer

De zwart-groen-rode Aalsmeerse tricolore symboliseert de vruchtbare aarde, waarin kwekers hun stekjes staken, plantjes pootten en zaadjes zaaiden, met het sthenisch groene gewas en de tot koraalrood gekleurde aardbezie als resultaat van noeste kwekersarbeid.

De aal in de klauwen van de leeuw in het Aalsmeerse wapen verzinnebeeldt de vergane faam als vissersdorp – wie kent nog de dobberaars, schakelaars, vlouwers (flouwers), plempers, fuikers, zegenaars, hengelaars of peurders? Laat staan dat over het ijs vissen werd bestraft met apprehensie?

Teloorgegaan als het Buurts dialect en naar de gallemiezen en de ratsmodee is zeker de kledij. Remplacerende modegrillen, in combinatie met nieuwe, rijkelijk met pfas doordrenkte grondstoffen, hebben boezeroen, kletter- of mouwvest, mof, kamizool, slobbroek tot zelfs de zondagse verschoning met plastron, vadermoordenaar en plusfour verdrongen naar museale collecties als hier op de Historische Tuin.

En deze, in de Aalsmeerse volksmond Histerische Tuin, is een van de erkende botanische tuinen in Nederland die u niet betrad via een kwakel maar via de Nico Borgmanbrug. Helaas, het meizoentje, raapzaad, rattenkruid, acacia, jakobskruiskruid, edelweiss, guichelheil, kruidje-roer-mij-niet en zelfs vergeet-mij-niet zult u in deze veenontginning nieveranst vinden.

Genoeg geschiedenis! Laat ons zonder confabulatie enige futuristische contemplaties postuleren. Kwekerijen in en rond Aalsmeer symbioseren naar vertical farming van medicinale grond- en biobrandstoffen in gesloten gestapelde hydroponicsteeltlagen, voorzien van ledverlichting, airconditioning en aquacultuur en volledig gestuurd door artificiële intelligentie.

En de handel, die gaat een florissante toekomst tegemoet! Cross-overs met de ICT-industrie, de creatieve lifestyle- en leisurebranche, eetbare bloemen en planten en mitsgaders de positieve effecten op 's mensen welbevinden vergroten de bloemen- en plantenmarkt. Met als extra's toeristische topattracties als FloriWorld, een recupererend verdienmodel, en natuurlijk het Flower Art Museum ...

Dat elke gemeenplaats of cliché een aha-erlebnis behelst doet opgeld: Aalsmeer biedt meer. Neem de waterrecreatiemogelijkheden, met gelauwerde scheepsbouwers als internationaal schegbeeld. Zonder maltentig te zijn herbergt Aalsmeer ook de crème de la crème van de mondiale plezierscheepsbouw, waarvan de jachten overigens voor menigeen te jouker zijn.

Het is derhalve geen chimère, dat Aalsmeer wereldwijd bekender is dan Amstelveen, waarmee ambtelijk wordt samengewerkt. De gratuïteit van Amstelveen om Aalsmeer bestuurlijk te annexeren getuigt van de patjepeeërige instelling die hoort bij stadse fratsen, al heeft Amstelveen by the way niet eens stadsrechten.

Aalsmeer zal zich via een politiek vluggertje of na een due diligenceonderzoek niet laten hijen met het dedaigneuze vluggerdje (vluggertje) Amstelveen. Dat zou impardonnabel zijn en mogelijk het faillissement impliceren van onze gedecentraliseerde eenheidsstaat, zo consciëntieus tot stand gekomen als toekomstbestendig poldermodel.

En polderen, we doen het lucullisch in Aalsmeer en niet te vergeten in Kudelstaart, onze Parel aan de Poel. En we zullen blijven jeremiëren over nieuwe en vergeetwoorden, blijven kloken naar verloren gewaande betekenissen en ons ervoor laten echaufferen omdat taal welbeschouwd kan worden gerekend tot de imponderabilia van onze cultuur.